

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 27 listopada 2008 r.

dotycząca zawarcia Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych

(2009/430/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c) w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy i z art. 300 ust. 3 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 16 września 1988 r. państwa członkowskie Wspólnot Europejskich oraz Republika Islandii, Królestwo Norwegii i Konfederacja Szwajcarska podpisały umowę międzynarodową dotyczącą jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ⁽²⁾ („konwencję z Lugano”), tym samym rozszerzając na terytorium Islandii, Norwegii i Szwajcarii zakres zastosowania konwencji z dnia 27 września 1968 r. dotyczącej tego samego przedmiotu ⁽³⁾ („konwencji brukselskiej”).

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 18 listopada 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Konwencja o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 319 z 25.11.1988, s. 9).

⁽³⁾ Konwencja brukselska o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 299 z 31.12.1972, s. 32). (Wersja skonsolidowana: Dz.U. C 27 z 26.1.1998, s. 1).

(2) W latach 1998–1999 prowadzono negocjacje w sprawie rewizji konwencji brukselskiej i konwencji z Lugano w ramach doraźnej grupy roboczej, której skład rozszerzono o przedstawicieli Islandii, Norwegii i Szwajcarii. Negocjacje te doprowadziły do przyjęcia projektu konwencji przygotowanego przez grupę roboczą, który został zatwierdzony przez Radę na jej posiedzeniu w dniach 27–28 maja 1999 r.

(3) Późniejsze negocjacje w ramach Rady w oparciu o ten tekst doprowadziły do przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽⁴⁾, które unowocześniło postanowienia konwencji brukselskiej oraz przyspieszyło i usprawniło funkcjonowanie systemu uznawania i wykonywania orzeczeń.

(4) Ze względu na zbieżny charakter ustanowionych w konwencji brukselskiej i konwencji z Lugano systemów jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, postanowienia konwencji z Lugano powinny się dostosować do przepisów rozporządzenia (WE) nr 44/2001, aby osiągnąć tę samą intensywność obiegu orzeczeń pomiędzy państwami członkowskimi UE a zainteresowanymi państwami EFTA.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

- (5) Zgodnie z postanowieniami Protokołu w sprawie stanowiska Danii, stanowiącego załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w stosowaniu środków przyjętych na podstawie tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Aby postanowienia konwencji z Lugano mogły znaleźć zastosowanie wobec Danii, powinna ona przystąpić w charakterze Umawiającej się Strony do nowej konwencji, która ma ten sam zakres przedmiotowy.
- (6) Decyzją z dnia 27 września 2002 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji mających na celu przyjęcie nowej konwencji z Lugano o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych.
- (7) Komisja wynegocjowała taką konwencję w imieniu Wspólnoty z Islandią, Norwegią, Szwajcarią i Danią. Konwencja ta została podpisana w imieniu Wspólnoty w dniu 30 października 2007 r. zgodnie z decyzją Rady 2007/712/WE ⁽¹⁾, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (8) W momencie przyjmowania decyzji 2007/712/WE Rada zgodziła się zbadać — w ramach prowadzonych dyskusji na temat zawarcia nowej konwencji z Lugano — możliwość złożenia deklaracji zgodnie z art. II ust. 2 protokołu do tej konwencji. Wspólnota powinna złożyć taką deklarację w momencie zawarcia przedmiotowej konwencji.
- (9) Podczas negocjacji w sprawie przedmiotowej konwencji Wspólnota zobowiązała się złożyć w momencie ratyfikowania tej konwencji oświadczenie, z którego będzie wynikało, że przy okazji wprowadzania zmian do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 Wspólnota dokładniej określi zakres stosowania art. 22 ust. 4 tego rozporządzenia w celu uwzględnienia stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do spraw, których przedmiotem jest rejestracja lub ważność praw własności intelektualnej — co zapewni zbieżność z art. 22 ust. 4 przedmiotowej konwencji. W tym kontekście należy uwzględnić wyniki oceny stosowania rozporządzenia (WE) nr 44/2001.
- (10) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, stanowiącego załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (12) Przedmiotowa konwencja powinna obecnie zostać zawarta,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty zawarcie Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, która zastąpi konwencję z Lugano z dnia 16 września 1988 r.

Przy złożeniu swojego dokumentu ratyfikacyjnego Wspólnota składa deklaracje zamieszczone w załączniku I i II do niniejszej decyzji.

Tekst przedmiotowej konwencji jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób, które będą mogły w imieniu Wspólnoty złożyć dokument ratyfikacyjny zgodnie z art. 69 ust. 2 przedmiotowej konwencji.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2008 r.

W imieniu Rady
M. ALLIOT-MARIE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2007/712/WE z dnia 15 października 2007 r. dotycząca podpisania Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 339 z 21.12.2007, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

DEKLARACJA ZŁOŻONA PRZEZ WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ

„Wspólnota Europejska oświadcza niniejszym, że wprowadzając zmiany do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, zamierza dokładnie określić zakres stosowania art. 22 ust. 4 tego rozporządzenia w celu uwzględnienia stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do spraw, których przedmiotem jest rejestracja lub ważność praw własności intelektualnej — co zapewni zbieżność z art. 22 ust. 4 konwencji, uwzględniając przy tym wyniki oceny stosowania rozporządzenia (WE) nr 44/2001.”

ZAŁĄCZNIK II

DEKLARACJA ZŁOŻONA PRZEZ WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ ZGODNIE Z ART. II UST. 2 PROTOKOŁU 1 DO KONWENCJI

„Wspólnota Europejska oświadcza, że w następujących państwach członkowskich nie można powoływać się na jurysdykcję przewidzianą dla postępowań, o których mowa w art. 6 ust. 2 i art. 11: Estonii, Łotwie, Litwie, Polsce i Słowenii, podobnie jak w tych trzech państwach członkowskich, o których mowa w załączniku IX do przedmiotowej konwencji.

Zgodnie z art. 77 ust. 2 przedmiotowej konwencji Stały Komitet utworzony na mocy art. 4 protokołu 2 do tej konwencji powinien zatem bezzwłocznie po jej wejściu w życie zostać poproszony o zmianę załącznika IX do konwencji i nadanie mu następującego brzmienia:

»ZAŁĄCZNIK IX

Państwa i przepisy, o których mowa w art. II Protokołu 1:

- Niemcy: art. 68, 72, 73 i 74 kodeksu postępowania cywilnego (*Zivilprozessordnung*) dotyczące przypozwania,
 - Estonia: art. 214 ust. 3 i 4 oraz art. 216 kodeksu postępowania cywilnego (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) dotyczące przypozwania,
 - Łotwa: art. 78, 79, 80 i 81 kodeksu postępowania cywilnego (*Civilprocesa likums*) dotyczące przypozwania,
 - Litwa: art. 47 kodeksu postępowania cywilnego (*Civilinio proceso kodeksas*),
 - Węgry: art. 58–60 kodeksu postępowania cywilnego (*Polgári perrendtartás*) dotyczące przypozwania,
 - Austria: art. 21 kodeksu postępowania cywilnego (*Zivilprozessordnung*) dotyczący przypozwania,
 - Polska: art. 84 i 85 Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące przypozwania,
 - Słowenia: art. 204 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Zakon o pravdnem postopku*) dotyczący przypozwania,
 - Szwajcaria, w odniesieniu do tych kantonów, w których obowiązuje kodeks postępowania cywilnego nieprzewidujący jurysdykcji, o której mowa w art. 6 ust. 2 i art. 11 konwencji: właściwe przepisy dotyczące przypozwania (*litis denuntiatio*) obowiązującego kodeksu postępowania cywilnego.«”
-